

πουλοῦν τὴν πραγμάτεια τους. Τώρα θὰ μὲ ρωτήσετε :— Καὶ δὲν εἶναι ἀσυνεῖδητοι νὰ πουλοῦν τὸ σάπιο πρᾶγμα στὸ λαό ; Καὶ θὰ σὰς ἀπαντήσω :— Καλὰ αὐτοί ! Αὐτοὶ δὲν ἔχουν νὰ πουλήσουν κι ἄλλο. Ὁ λαὸς ὅμως δὲν εἶναι στραβὸς καὶ ἀνίδεος μὴ μπορώντας νὰ δεῖ καὶ νὰ νοιώσει πῶς κείνο ποῦ βλέπει καὶ τρώει εἶναι σάπιο; Κ' ἐρχόμαστε μοιραῖα στὰ λόγια τοῦ «Laboremus». Δὲν πρέπει νὰ πασι-σοῦμε γιὰ νὰ πειστεῖ ὁ λαὸς πῶς δὲν εἶναι καλὴ ἡ θροφή του, νὰν τὰ νοιῶξομε τὰ μάτια κ' ὕστερα νὰν τοῦ δώκομε τὴ δική μας, τὴν ἄδολη, τὴν ἀγνή καὶ τὴν ἀμόλευτη ;

Παραδέχομαι ἀκόμα σὲ μιὰ στιγμή, πῶς μὲ τὴν πολεμικὴ κατορθώνομε τὴν ἐκλείψη τῶν ἄστρον αὐτῶν ἀπὸ τὸ φιλολογικὸ στερέωμα καὶ τῶν αἰσχροῦν ἔργων ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ σκηνή. Ἐχοντας ὅμως ἐξαντλήσει ὅλο τὸ χρόνο μας στὴν πολεμικὴ, θάχαμε κάνει τὰ ἔργα ποῦ πρέπει νὰ φανερώσομε στὴ θέση (θέση ὄχι καὶ πολὺ τιμητικὴ) κεινῶν ποῦ γκρεμίσαμε. Πολεμικὴ! Μ' ἂν πρέπει νὰ πολεμήσομε εἶναι ἄλλοι κείνοι ποῦ θὰ χτυπηθοῦνε. Ἄλλοι βλάψανε τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν Ἰδέα. Κείνοι ποῦ κατεβήκανε μὲ τὴ σημαία καὶ τὸ σύμβολο ἐνὸς νέου δῆθεν κινήματος, ποῦ ἔγραψαν γιὰ γερμανοὺς φιλοσόφους, ποῦ μελέτησαν οἰκοδόμους καὶ ἀρχιτέκτονες νορβηγούς, ποῦ εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς κάνουν γνωστὸ τὸ Σκαντιναβικὸ θέατρο παρουσιάζοντας ἔργα μὲ τῆνομα καὶ τὴν ὑπογραφή τους καὶ ποῦ ἀπὸ μιὰ πλεονεξία τους κηλιδῶσανε καὶ κείνη τὴν κάπως—να!—ἀξιόλογη ἀναδημιουργικὴ ἐργασία τους. Κείνοι στοὺς ὁποίους ἀναγνωρίζομε μιὰν ἀξία καὶ ποῦ βλέπομε ὅμως, πόσο ποταπὰ πολιτεύονται μὲ συμφεροντολογικὰς κριτικὰς καὶ ὑστερόβουλους ἔπαινους. Ἐθίξαμε δυὸ γνωστούς μας μ' αὐτά, ποῦ τὰ ὀνόματά τους παραλείπω νὰναφέρω, χωρὶς νὰ παραλείψω μολαταῦτα νὰ πῶ πῶς αὐτοὶ θάθελαν χτύπημα μόνο καὶ μόνο γιὰτὶ μπορούσαν νὰ δουλέψουν καὶ γιὰτὶ ἀπ' αὐτοὺς περιμέναμε κάτι **ποῦ καλὸ** (τὸ καλὸ δὲ μπορεῖ νὰν τοὺς τ' ἀρνηθεῖ κανένας). Τὸ καλὸ τους ὅμως αὐτὸ δὲ μᾶς ἐπιβάλλει κ' ἓνα δίκαιο σεβασμὸ ; Ὅλα τὰ σχετικὰ πᾶνω στὰ ζητήματα τοῦτα ἀσυνάρτητα, ἀμελέτητα καὶ βιαστικά, εἰπωμένα στὴν πρώτη συγκέντρωση μ' ἔκαναν νὰ σκεφτῶ: Μήπως τὸ κίνημά μας θάναί ψάρεμα σὲ νεκρὴ θάλασσα, κατὰ τὸ Τζώρτζη Μπραντῆς;

Πάνω στὴν **ἀξία** ἔπρεπε νὰ στηριχτοῦμε. Νὰ γκρεμίσομε, μὰ νᾶχομε ἔτοιμα καὶ τὰ νέα οἰκοδομήματα. Γιατὶ ἂν προσμένομε νὰ γκρεμίσομε πρὶν τὰ παλιὰ κ' ὕστερα νὰρχίσομε νὰ χτίζομε τὰ νέα, σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ κόσμος θάμενε ἄστεγος. Ἐφώναζα καὶ φωνάζω πρῶτα ἡ δουλειὰ γιὰ

νὰ φανοῦν ἀνάμεσὸ μας οἱ νέες ἀξίες ποῦ ἔχοντας γιὰ πάτημα, νὰ μπορούμε νὰ δικαιολογήσομε τὴν πολεμικὴ μας. Δὲν ἔγραφα τᾶρθρο μου κείνο σὰ συμβουλάτορας. Οὔτε περιφρόνησα, οὔτε ἔβρισα. Σχημάτισα τίς γνώμες μου καὶ τίς διατύπωσα. Στὸ σκοπὸ δὲ διαφωνῶ. Λιαφωῶ στὰ μέσα. Καὶ δὲν εἶμαι ὁ μόνος. Κι ἄλλοι διαφωνοῦν, ἄλλοι ποῦ ἔπρεπε νὰναι ἀπὸ τοὺς πρώτους μέσ' στὴν Ὀργάνωση. Ὅλοι εἴμαστε καὶ πρέπει νᾶμαστε μέσ' στὴν Ὀργάνωση. Σὰ συμφωνοῦμε στὸ σκοπὸ τὴν πλατύτερο καὶ τὸ γενικὸ τοῦ κινήματος, γιὰτὶ νὰ κωλοσιεργοῦμε γιὰ ζητήματα δευτερεύοντα; Εἶναι ὁ Στέφανος Μόρφης, ὁ Φτέρης κ' ἔνα σωρὸ ἄλλοι ποῦ πρέπει νὰναι μέσ' στὴν Ὀργάνωση. Τί θὰ πεῖ ἂν ὁ ἓνας εἶναι ἓνα χρόνο πιὸ γνωστὸς ἀπὸ τὸν ἄλλο, ἐνῶ ὄντας ἓνα χρόνο πιὸ γνωστὸς μπορεῖ νὰναι πέντε χρόνια πιὸ νέος; Ὅλοι μαζί. Κανένας δὲ θεώρησε τὸν ἄλλο κατώτερό του. Μερικὰς ἀφέλειες νὰ λείψουν ἀνθρώπων ποῦ δίνουν ἄφηση ἁμαρτιῶν, μερικὰς ἀνάξιες ἐμπάθειες ἀνάμεσὸ μας κ' ἔπειτα τίποτα δὲ μᾶςμποδίζει. Νὰ μᾶς ἐνώσει ἓνα κοινὸ Ἰδανικὸ, νὰ μπορεῖ ὁ καθένας μας νὰ βλέπει ἄφοβα τὸν ἄλλο μέσ' στὰ μάτια καὶ νὰ τοῦ δίνει γκαρδιακὰ τὸ χέρι. Ἐμπιστοσύνη, ἐμπιστοσύνη ! Νὰ θυμοῦνται τίς συμβουλὰς ποῦ ἔδωκε ὁ Ταγκόπουλος, ἔσο γιὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσή μας καὶ τίς ἀποφάσεις μας σὲ τρόπο ποῦ ἐμεῖς ὅλοι νὰ φαινόμεστε μιὰ κίνηση, μιὰ ἐνέργεια, μιὰ ψυχὴ, χωρὶς νὰ λοξοδρομεῖ κανένας. Ἄφοῦ οἱ διαφωνίες δὲν εἶναι ριζικὰς, ἐμπρός ! Ἐτσι περήφανοι κ' εὐγενικοὶ κατεβαίνομε στὸν ἀγῶνα, μ' αὐτοθυσία καὶ πεποίθησι, χωρὶς νὰ κούρασσομε τὸ στήθος μας

τὸ ἀράθυμο, τὸ δυνατὸ, κ' ὅλο ζωὸς γιομᾶτο

μὲ βραχνὰς ἀποδοκιμαστικὰς κραυγὰς, μὰ μ' αἰθεροτριχόμεστους καὶ ψυχεγέρτες παιάνες, μὰ μὲ ὕμνους καὶ βροντερὰ κλητήρια σαλπίσματα !

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι,

Τὴν 13ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 π. μ., ἐνεργεῖται μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν εὑρυσιν τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ Δημοσικῷ Καταστήματι. Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 2.700. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν, εἰς ἃς θὰ περιλείεται καὶ γραμμάτιον τοῦ Ταμείου τοῦ Δήμου ἐκ δρ. 250 ὡς ἐγγύθις τοῦ ἐργολάβου. Αἱ προσφοραὶ ἔγχερίζονται πρὸς τὴν Δημοσικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1914.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων
ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Ο "ΝΟΥΜΑΣ," ΚΑΙ ΟΙ "ΝΕΟΙ,"

Τὸ κίνημα τῆς «Ὁργάνωσης τῶν νέων» πολὺ μᾶς συγκινεῖ καὶ ξεχωριστὰ μᾶς ἐνθουσιάζει. Ἄκομα τὸ θεωροῦμε καὶ καμάρι μας πού ἡ πρώτη τους συγκέντρωση ἔγινε μέσα στὸ στενάχωρο γραφεῖο τῆς δέου Ὀικονόμου, μέσα στὸ ἴδιο τὸ γραφεῖο πού δώδεκα χρόνια ἀλάκερα φιλοξένησέ κάθε πρωτό-βγαλτο νέο πού εἶχε τὴ διάθεση νὰ ἐργαστεῖ. Ὁ «Νουμάς» ἀπὸ τὸ πρῶτο φύλλο του τοῦ ἀγνώριστους ἀκόμα στὴ φιλολογία νέους ἀγκάλιασε καὶ στὴ δική τους τὴ συνεργασία στηρίχθηκε.

Σὰν πρωτοβγήκε, ἀπὸ τοὺς παλιούς καὶ γνωστοὺς μόνο ὁ Ψυχάρης, ὁ Παλαμάς, ὁ Ἐφταλιώτης καὶ ὁ κ. Πάλλης τὸν συντρέξανε μὲ τὴ συνεργασία τους. Ὁλ' οἱ ἄλλοι συνεργάτες του νέοι καὶ ἀγνωστοί. Στὸ «Νουμά» πρωτοβγήκε ὁ Μάρκος Λυγέρης μὲ τὴ «Βάβω τὴν Τασά». Στὸ «Νουμά» ὁ Σπύρος Ἀλιμπέρτης, φοιτητῆς ἀκόμα τότε, μὲ τὴ σοφές του κριτικὲς γιὰ τὰ βιβλία τοῦ Μιστριώτη, τοῦ Κλέωνα Ραγκαβῆ καὶ τοῦ Σκιαῖ. Στὸ «Νουμά» ὁ Δημοστένης Ζήλος μὲ τὰ Θεσσαλικά του δηγήματα, ὁ μακαρίτης Διαμαντῆς Παπαγιάννης μὲ τὰ «Ροδόκρινά» του, ὁ Βάρναλης μὲ τὰ τραγούδια του, ὁ Λάζαρος Χόρν (Α. Σιγανός) μὲ τὴς θεατρικὲς κριτικὲς του, ὁ μακαρίτης Κώστας Γούναρης μὲ τὰ λησμόνητα «Νανουρίσματα» του, ὁ Μήττης Καλαμάς μὲ τὸν «Πράσινο βρό» του, πού μεταφράστηκε ἀμέσως καὶ στὸ Γερμανικόν, ὁ Τάκης Οἰκονομάκης μὲ τρυφερὰ τραγουδάκια, ὁ Κώστας Γαζίας (Ἀλέξ. Πανταζής) μὲ τραγουδάκια καὶ μὲ ἄρθρα φιλολογικά, ἀκόμα καὶ δυὸ ἀπὸ τοὺς σημερινούς πρωτεργάτες τοῦ «Νουμά», ὁ Ρήγας Γκόλφης (ἴσαμε τότε εἶχε δημοσιεύει μονο δυὸ τρία τραγουδάκια μὲ τὴ ληθινὸ του τῆνομα) καὶ ὁ Λυδὸς Πεδαβρός, πού φοιτητῆς τότε τῆς φιλολογίας πᾶνου στὴ βράση τοῦ ἀγώνα, δημοσίευε καὶ μὲ τὴ ληθινὸ του τῆνομα, Γ. Σταμόπουλος, ἄρθρα ἀντιμυστηριακά. Καὶ ὁ Ἰδίας μας, ναί, καὶ ὁ ἀσύγκριτος Ἰδίας μας, στὸ «Νουμά» πρωτοβγήκε μὲ τὴ μελέτη του «Στὴν Πόλη» μὲ τὸ ψευτόνομα «Τοξότης». Καὶ τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι ἀκόμα πού τὰ ὀνόματά τους δὲν τὰ χόρουμε τώρα πρόχειρα.

Στὸ «Νουμά» ὁ κάθε νέος εὑρίσκει, καὶ βρίσκει ἀκόμα καὶ θὰ βρίσκει πάντα, τὸ καλύτερο βῆμα γιὰ νὰ νάνεβει καὶ νὰ μιλήσει καὶ βρίσκει ἀκόμα καὶ τὴν ἀπαραίτητη ἠθικὴ συντροφιά. Κάθε νέος καὶ κάθε νεωτεριστικὸ κίνημα ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ θεωρεῖ δικό του ὄργανο τὸ «Νουμά». Α. χ. ἔταν ὁ μουσικὸς Καλομοίρης πρωτοκατέβηκε ἀπὸ τὴ Ρου-

σία, ἀγνώριστος σὲ ἄλλους, δὲν τᾶνοιξε ὁ «Νουμάς» διάπλατες τὴς πόρτες του καὶ δὲ βράχυναισέ κηρύττοντας, σὰν πληρωμένος τελάλης, τὴ μουσικὴ του ἀξιοσύνη;

Ἔτσι καὶ σήμερα ὁ «Νουμάς» δὲν κάμνει τίποτα νέο, μὰ τὸ δρόμο του ἔξακολουθεῖ, ἀνοίγοντας τὴς πόρτες του διάπλατες στὴν «Ὁργάνωση τῶν νέων». Ὅσο νὰ ποχτήσῃ ἡ «Ὁργάνωση» δικό της ὄργανο, κ' εὐκόμαστε γλήγορα νὰν τὰ ποχτήσῃ, ἄς θεωρήσῃ τὸ «Νουμά» ὄργανό της. Στὸ τέλος τοῦς δηλώνουμε πὼς ἔτι κάμαμε ἄλλοτες γιὰ τὴ μακαρίτικη «Φοιτητικὴ συντροφιά», πού τῆς περαχωρήσαμε δυὸ σελίδες ἀποκλειστικὰ δικές της, εἴμαστε πρόθυμοι νὰν τὸ κάμουμε σήμερα καὶ γιὰ τὴν «Ὁργάνωσή» τους, ἂν τὸ θελήσουνε.

ΝΟΥΜΙΚΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς ἀποστολὴν ὑποτροφῶν διὰ τὴν σπουδὴν τῆς γεωργικῆς, μηχανικῆς καὶ ὑδραυλικῆς εἰς Ἑσπερίαν.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 18ην Αὐγούστου ἔ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὄραν 9 π. μ. ἐνεργηθήσεται διαγωνισμὸς πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἑσπερίαν ὡς ὑποτροφῶν τεσσάρων διπλωματούχων τῆς παρ' ἡμῖν Σχολῆς τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν ἢ μηχανουργῶν διὰ τὴν σπουδὴν τῆς γεωργικῆς μηχανικῆς καὶ ὑδραυλικῆς ἐπὶ τριετίαν.

Οἱ βουλόμενοι ὡπὼς συμμετάσχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ ὀφείλουσι μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου ἑσπέρας, νὰ υποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἴτησιν ἐπὶ πενηνταλέπτου χαρτοσήμου ἐν ἣ νὰ ἐπισυνάπτωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου ἔ. ἔ. Β. Διατάγματος «περὶ ἀποστολῆς εἰς Ἑσπερίαν ὑποτροφῶν τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς γεωπονίας, γεωργικῆς μηχανικῆς καὶ ὑδραυλικῆς καὶ τῆς μυρελαιοποιΐας», ὀριζόμενα πιστοποιητικά. Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πολυτεχνείου ἢ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὀρισθησομένῳ παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἡ ξένη γλῶσσα, εἰς ἣν ἐξετασθήσονται οἱ ὑποψήφιοι ὑπότροφοι εἶνε ἡ γερμανικὴ ἢ γαλλικὴ ἀναλόβως τῆς ἐπιθυμίας ἐκάστου τούτων, ἣν θέλει δηλώσει ἐν τῇ αἰτήσῃ του.

Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν ἐχουσῶν ἐγγράφων ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Ἰουνίου 1914,

Ὁ Ὑπουργός

ΑΝΔΡ. ΜΙΧ. ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ